

Adamus 7. Shoud - 2010. március
HETEDIK SHOUD: „A Tudatosság Teste”
ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

Fogadjátok szeretettel Adamus hetedik Shoudjának magyar fordítását, mely élőben 2010 március 6-án hangzott el az amerikai Colorado Államban, Breckenridge-ben.

A MESTEREK SOROZATA

Átadásra került március 6-án, 2010-ben Colorado Államban Geoffrey Hoppe közvetítésében.

Adamus: Üdvözöllek Benneteket, Shaumbra! Vagyok, Aki Vagyok, Adamus a szuverén birodalomból. Aki végül mégsem olyan kemény fiú. (nevetés)

Kedves Shaumbra, legyetek üdvözölve a találkozókon, hozzuk most ide a Shaumbra energiáit a világ minden pontjáról. Shaumbrákéit, akik már túlléptek a fizikai létezésen és most együtt dolgoznak mindannyiottokkal az egyéb birodalmakból. Behívjuk a Bíbor Tanács energiáját, az angyali lényekét, ezekben a tiszteletteljes nagyszerű időkben és ahogy a dal is mondta, az áldások időszakában, az Élettel teli időszakban.

A ma egyáltalán nem tegnap. Ez alatt azt értem...(Garret behúzná a kinyújtott lábát) nem kell elhúzódnod tőlem! (nagy nevetés a nézők soraiban is, ahogy Adamus átlép

rajta)

Ma nem tegnap van! Ez a jó hír, beszélünk majd többet róla a beszélgetésünk során, de milyen mások vagytok ma, hacsak az egy hónappal ezelőtti találkozókhöz hasonlítalak benneteket, mennyire mások vagytok! Most a tapasztalat időszakába lépünk, túllépvén az elméleteken, a tanításokon és azon az átkozott terápiázásaitokon, amelyhez annyira vonzódtatok, belemegyünk az Élet valódi megtapasztalásába. Ez persze azt eredményezi, hogy a világotok megváltozik, talán egy kissé feje-tetejére áll, de, tudjátok, amint igazán beölelitek önmagatokat, úgy találjátok majd, hogy ezek a változások, az újdonságok meglehetősen izgalmasak. Oly nagyon különböznek ezek a múlt változásaitól, amelyek kihívásokkal jártak, nehezek voltak, olykor meg is kínozták benneteket, meggyötörve testeteket. Ezek a mostani változások, amelyeken keresztülmentek és azok, amelyekben a továbbiakban osztozunk majd veletek, izgalmasak. Ezek új idők. Amelyeket megjósoltak és vártak már régóta, új idők ezek, amelyeket segítettetek kialakítani, megálmodni és ezeket most éljük meg. Teljes mértékben.

Nem akarok túlságosan érzélgősködni veletek, de ó, mennyire élvezem az együttműködést veletek, mennyire szeretek veletek dolgozni! Különösen az elmúlt hónapban történt valami... Persze itt

vannak azok, akik velünk tartottak a körutunkon, Kuthumival, az ősi istenekkel és persze velem, aki nem igazán vagyok holmi ősi isten (nevetés), de a többiek is, mi mind az új energia valódi integrációjának időszakán megyünk keresztül. (A „Lélek Hangjai” elnevezésű egyiptomi körútra utal) Ó, persze olykor ez még mindig kissé ijesztő, mondhatjátok, azon tűnődve, hogy mi fog történni azzal a poronddal, amit teremtettetek a hiedelmeitek és az életek számára, de közben kezd elragadni benneteket az izgalom, a rettegés helyett. Ahogy Cauldre fogalmazott ma, valójában kezdtek kilépni a hibernációból és kezdtek önmagatokba belépni.

Ez a tiéd, Drágám! (átnyújt egy szál rózsát Lindának) (nevetés)

LINDA: Mi ütött beléd?

ADAMUS: Ez az új, nagyszívű Adamus! (nevetés, sikongatás)

Szóval, kedves Shaumbra, micsoda boldogság, hogy találkozhatok ma itt veletek, egy nagyon más energiában. Talán ti is észrevettétek. Talán észrevettétek.

A Pakauwahk

Így beszéljünk most egy kicsit.

Folytassuk ott, ahol a múlt hónapban abbahagytuk. Szóval, mond meg nekem, Elizabeth, hogy merre van most a Pakauwahd?

ELIZABETH: Valójában pont itt volt, mielőtt szólítottad volna.

ADAMUS: Kitűnő, szóval egy hímnemű Pakauwahd-van!..

ELIZABETH: Igen, Guapo.

ADAMUS: Guaponak nevezted el..

ELIZABETH: Muy Guaponak.

ADAMUS: Muy Guaponak nevezted a Pakauwahdat.

ELIZABETH: Esta muy Guapo.

ADAMUS: Kitűnő és mi a te Pakauwahd?

ELIZABETH: Egy gyönyörű bengáli fehér tigris. Hihetetlen!

ADAMUS: Igen.

SHAUMBRA nő: Nagy és elképesztő és Guapo, nagyon muy Guapo.

ADAMUS: Igen... tökéletesen helyes a meglátásod. És ez a te pakauwahd, amely a kiterjesztésed, most itt van, mert dolgoztál már vele. Sokkal inkább, mint a legtöbb, Shaumbra, azt kell, hogy mondjam.

ELIZABETH: Ah..

ADAMUS: A legtöbbjüknek fogalma sincs arról, hogy hol van a Pakuawahja... (nevetés) de a te Pakuawahd nem feltétlenül egy nagy fehér bengáli és nem biztosan nem hím.

ELIZABETH: Hogy?? (nagy nevetés)

ADAMUS: Nem, sajnálom!(nevetés) Szóval, köszönöm. Jöjjön a következő... Edith... Hol van a Te Pakuawahd most éppen?

EDITH: Én itt tartom, közel a szívemhez. Ne kérdezd a nevét, mert nem tudom!

ADAMUS: És mi az?

EDITH: Nem tudom.

ADAMUS: Öh... Edith, egyáltalán nincs most a közeledben. Nagyon messze van!

EDITH: Hol van? (nagy nevetés)

ADAMUS: Szóval nem tudod, hol van a Te Pakuwahd? (nevetés)

EDITH: Szeretnéd, ha hazudnék?

ADAMUS: (nevet) Már megtetted korábban! (nagy nevetés)

EDITH: Én nem gondolom!

ADAMUS: Klaus? Klaus?

LINDA: Hol van Klaus? Ja, ott fent...

ADAMUS: És az Ön Pakuwahja hol van, Uram?

KLAUS: Valójában nem tudom, biztosan valamerre szaladgál épp.

ADAMUS: És mi a te Pakuwahd?

KLAUS: Egy puma.

ADAMUS: Puma. És mi lenne, ha azt mondanám, hogy igazán semmi köze a pumához?

KLAUS: Jó, gyerünk, mondd tovább...

ADAMUS: Szóval egyáltalán nem puma a Pakuwahd. (nevetés)

És a lényeg az, kedves Shaumbra, amit fontosnak tartok, ahogyan arról az elmúlt hónapban beszéltük, a tudatosság. Mondtam nektek, hogy fogunk még róla beszélni és teljesen megőrzítelek majd vele benneteket. Mert annyi minden történik most éppen. Miközben ti továbbra is hajlamosak vagytok a korlátozott tudatossági működéssel létezni, csupán egy aprócska részét használjátok a tudatotoknak. A tudatotok kiterjedt, tágas, ott vár rátok, nincs kikapcsolva, lekapcsolva, hanem vár benneteket! De belekerültök egy bizonyos mintába, egy bizonyos szintű gondolkodásba és bezárultok. Azt feltételezitek, hogy mivel egyszer a Pakuwahatok egy bizonyos fajta állat volt és valamilyen nemű, akkor az így is marad. Pedig nem! Nem, dehogyis, állandóan változik!

Álló Medve, mi a Te Pakuwahd?

Álló medve: Egy grizzly.

ADAMUS: Egy grizzly? Egyáltalán nem! Egyáltalán nem! Álló Medve figyelj csak! Belekerültél ebbe a sémába, mi szerint azt gondolod, hogy te mennyire össze vagy kapcsolódva a medvékkel. Pedig nem, ez régi dolog. Ó, a medve továbbra is megjelenik olykor. De mi van, ha egy katicabogár lenne a te Pakuwahd? Nem gondolod, hogy te egy katicabogár típusú férfi vagy, (nevetés)

Álló medve: Inkább szitakötő.

ADAMUS: Mert azt hiszed, te egy grizzly medve típusú fickó vagy, (férfi nevet) vagy talán egy kis halacskaféle, amolyan kis ponty-féle, látod ebben az a lényeg, hogy légy tudatos és éber, köszönöm! Ezek a Pakuwahk átalakulnak, átváltoznak, nem kell megmaradniuk a puma alakjában, vagy egy gyíkban, esetleg a grizzly medvéjében, vagy héjaként. Hónapokkal ezelőtt kezdtünk el dolgozni a Pakuwahitokkal, amelyek a ti saját energiáitoknak kiterjesztései, nem valami vagy valaki másról van itt szó, hanem rólatok, ők a ti részeitek. A tiéd hol van?

SHAUMBRA férfi: Ma reggel úgy éreztem, mintha gomba lenne.

ADAMUS: Gomba? (nevetés) Igen, persze lehetséges, csak ne edd meg... (nevetés)

SHAUMBRA férfi: Igen...

LINDA: Azt hiszem, itt inkább arról van szó, hogy a gombák mit esznek.

ADAMUS: Igen... igen. (nevetés) Ez igaz. Ne egyed meg! HM-Hm-És akkor hol van most a Pakauwahd, Jeff?

JACK: Próbál kommunikálni.

ADAMUS: Pontosan! Pontosan! Szükségünk lenne pár díjra, hogy ha nagy ritkán a Shaumbrák jól válaszolnak, legyen mivel megjutalmazni őket! (nevetés)

LINDA: Van, aki jó választ ad? Ó...(nevetés)

ADAMUS: Így van, pontosan!

Tudatosság! A dolgok nagyon-nagyon gyors változásban vannak éppen, a világotok nagyon kitágul, ha kinyitjátok a tudatotokat és tudatossá váltok ti magatok.

Hol van most éppen a Pakauwahtok? Nos, néhányotok már vagy hónapok óta nem is látta, nem is beszélt a sajátjával. Hónapok óta... szerencsére ebben az osztályban nem adunk jegyeket, de... igen is szeretnék díjakat kiosztani. Igen, Adamus ajándékait.

LINDA: Gondoskodunk majd róla.

ADAMUS: Hamar intézd el! Nos, sokan közületek nem dolgoztak a Pakauwah-jukkal már hosszú ideje, de a Pakauwahk továbbra is itt vannak. Ti teremtettétek őket, behívtátok őket és most várnak, várnak türelmesen... (odaszól egy férfinak) nem csak rád, hanem mindannyiokra, hogy kezdjétek valamit velük. Hogy legyetek játékosak és terjedjétek ki, legyetek tudatosak, ez a Pakauwah, az önmagatok kiterjesztése folyamatosan átalakul, hogy illeszkedhessen a helyzethez és részese legyen annak, amiben épp benne vagytok.

Szükségeitek van egy madárra, hogy rálássatok egy helyzetre? Nem csak szó szerinti értelmezés szerint... (a közönség soraiból valakihez beszél) milyen szép látvány... (nevetés) Nos, ez az, amiről beszélek épp! (fütty, ujjongás) Ez... lehetne még egy kicsit több arany... (nevetés)

Nos, hol tartottunk? Emlékeztek arra, hogy épp miről is beszéltünk? Igen, a Pakauwahtokról. Tehát, a Pakauwahitok folyamatosan változnak, ha szükségeitek van egy átfogó képre, azon nyomban átalakulhat, átlényegülhet egy kismadárrá, ha békére, csendre van szükségeitek, arra, hogy eltávolodjatok dolgoktól, vajon mivé alakul majd át ez a Pakauwah? Egy hallá, amely csendben van a felszín alatt. Ha szükségeitek van...

LINDA: Itt van néhány díj. (nevetés, amint Linda átad egy csokoládés tálat Adamusnak)

ADAMUS: Valami olyanra gondoltam, amely kissé mérhetőbb, értékelhetőbb..(nevetés) Megeszik majd aztán el is felejtik rögtön.

LINDA: Kreatívna kell lenned a pillanatban.

ADAMUS: Igen, ma felhasználjuk ezeket, de jó lenne ha valami olyat találnál, ami emlékezetesebb.

LINDA: Majd megbeszéljük. (nevetés)

ADAMUS: Arany érmék? Öh... igen, beszéljünk arról, hogy legyen sok belőle...

LINDA: Te manifesztálsz, mi megcsináljuk! (nevetés)

ADAMUS: Ne merészelj...

LINDA: De merészellek..(még több nevetés) Duplán is, ha kell! (nevetés, taps)

ADAMUS: Ez ma egy kemény csapat! (kacagás) Megérkeztem, próbáltam kedves fiú lenni virágot

kínálva, erre most már aranyat akarsz? (nevetés)

Tehát a Pakauwahtok folyamatosan változik, egyébként elhagyhatja az állati alakját, ezzel kezdtük, mert ismerjük a szereteteket és a szenvedélyeket, amellyel az állatok felé vagytok, de most már a Pakauwahtok szinte minden alakot magára ölthet, bármivé változhat, lehetséges, hogy az energiák molekulái lesznek csupán, amelyeket ti Orb-oknak neveztek (kis energia gömbök a fényképekről) amelyek itt körbe lebegnek.

A Pakauwahitok itt vannak, azon részletekről van szó, amely képes átjárni dimenziókat, szolgálhatnak benneteket akkor, amikor egy helyzet közepében találjátok magatokat. Egyébként, amíg a Földön tartózkodtok más emberek között, akik a saját fejlődési folyamatukon mennek át, találkozni fogtok helyzetekkel, ám a Pakauwahk segíthetnek az összetett helyzetek tisztázásában a ti számotokra és tulajdonképpen azok számára is, akikkel együtt dolgoztok.

A Pakauwahk visszajuttathatnak benneteket az egyensúlyba, kiterjedhetnek annyira, hogy potenciális megoldások után nézzenek az épp aktuális helyzetre vonatkozóan. Átadhatnak apró figyelmeztetéseket nektek, amik elvezetnek az „aha” élményekhez. Voltak mostanában ilyen „aha” élményeitek, de sajnálatos módon hittetek nekem, némiképp jogosan, de nem egészen... (nevetés) bíztatok a vezetőitekben, néhányan közületek továbbra is az ufó energiában vannak - hm... különórát kell majd erről tartanunk nektek.- és néhányan ismeretlen angyaloknak mondotok köszönetet... és mi lenne, ha azt követnétek, amit Tobias évekkal ezelőtt mondott: Ha magatoknak mondanátok köszönetet? A ti pakauwahitok, ti, valójában ti tesztitek meg mindezt. Ti tesztetek meg mindent, ez a jó hír, csak épp nem feltétlenül vagytok ennek tudatában.

Nos, Timothy... Timothyhoz kérünk egy mikrofont,

LINDA: Oh, igen...

ADAMUS: Adok neked egy rózsát és... (mondja Lindának) (nevetés)

LINDA: Fuss, Linda, fuss... (nevetés)

ADAMUS: Timothy, itt a csábítás:

THIMOTY: Igen?

ADAMUS: Ha helyesen válaszolsz, ha helyesen válaszolsz... Nos, hol vagy most, Timothy? Tik-tak-tik-tak...

THIMOTY: Ebben a pillanatban nem teljesen a Földön.

ADAMUS: Nem teljesen a Földön...hm... ez félig igaz... nos, akkor adok neked egy darabot azért...(nevetés) Kitűnő!

Tudatosság

Tehát, tulajdonképpen itt vagy, de mindannyian szinte csak annyinak vagytok tudatában, hogy most itt vagytok. Tudod, hogy egy részed ebben a pillanatban az Új Földön van? Folytatván a munkát, amelyet már régóta végzel? És mindkét dolgot teheted egyszerre. Egy részed, Mary, továbbra is be van zárva egy álomba, amelyet hetekkel ezelőtt álmodtál, azóta is abban az energiában van, de közben mégis itt lehetsz mindezzel egy időben.

Egy részed Alain, egy új terven dolgozik, aminek nem is vagy a tudatában még, majd beszélünk róla a nap végén, nem csak a te tervedről, hanem mindenkit érintő dolgokról. Tehát tudatában vagy, mert a fizikai test egy kissé követelőző tud lenni, szeretné a figyelmedet ide vonni, de most visszahoztunk végül benneteket a testetekbe, ami fontos és erre most azt mondom nektek, szálljatok csak ki ismét (nevetés) de most másképp, nem úgy, hogy tagadni próbálnátok ezzel bármit, vagy el

akarnátok innen szökni. Régebben a testetekből való kilógást arra használtátok, hogy elszökjeteek és amikor így tettetek, az idő nagy részében, amikor kiléptetek a testből nem volt abban semmi tudatos, egyetlen részetekben sem voltatok tudatosak, mert próbáltatok minél teljesebben öntudatlanná válni. Majd jöttek fájdalmak az életetekbe - talán testi vagy érzelmi - ez volt az egyedüli dolog, amely tudatossá tett legalább valamiben. Hála Istennek! Mi történik egy olyan emberrel, aki annyira öntudatlan, teljesen kilóg a testéből, nem igazán létezik és nem kapcsolódik semmi olyanhoz sem, mint fájdalom, harag, trauma, és hasonlók... mi történik az ilyen emberrel?

SHAUMBRA: Meghal.

ADAMUS: Végül is meghal, de mégsem, a test folytatja a túlélő üzemmódban, amelyre beprogramozták. Ők pedig a semmibe jutnak, a semmibe kerülnek odaát is, csakúgy, mint itt. Innen a legnehezebb visszahozni bárkit is, a teljes semmiből. És itt még csak nem is a depresszióról van szó. Nem is a szomorúságról vagy lehangoltságról, hanem a teljes semmiről. Valakit a semmiből visszahozni az nagyon sok energiát igényel.

Az angyali lényeknek a túloldalon különösen óvatosan kell bánniuk a beavatkozásokkal és általában, ha egy személy ebbe az öntudatlan, semmi állapotba kerül, akkor a lelkében azért mélyen mégis van valami, ami hívja őt, de általában ez a hang, ez a hívás olyan halk, olyan elfedett és elfeledett, hogy olykor nem is hallják meg.

Így meghalhatnak testileg, ami nyilván be is következik majd, úgy, hogy nincsenek is tudatában annak, hogy meghalnak. Találkoztatok már ilyen emberekkel, és ti magatok is *voltatok* már ilyenek. A múltban. Szóval meghalnak és amikor átkerülnek a túloldalra, továbbra is a semmi egy formájában leledzenek majd, gyakran még a kellő düh vagy gyűlölet sincs meg bennünk, sem az együttérző szeretet, bármi más... mint a vágyak, hogy visszahúzzák őket ide egy következő életre. Olykor Isten küld valami csábítást, ami visszahúzza őket, benneteket egy újabb életre, hogy ismét tudatossá váljanak, váljatok.

Vannak olyan entitások, akik a nem fizikai világokba kerülve a semmibe értek és mindannyiunk számára nagyon nehéz őket visszahozni. Ők akár évmilliókon át is létezhetnek ott így, a semmi állapotában. Szóval, kedves Shaumbra, kissé eltértünk a tárgytól, de eljött az ideje annak, hogy tudatosodjatok.

Egy részetek itt van most, miközben egy részetek nem csak hallgat engem, vagy néz minket, vagy vár a következő tréfára. Egy részetek ebben a pillanatban valójában érdekes energiamunkát végez. Miről is van szó? Mit csináltok? Én tudom, hogy érzitek, hogy itt valami történik. Tudom, hogy ha ráhangolódtok egy kicsit, kilépvén a fejetekből, belépve a szívetekbe, a középpontotokba, akkor érezhetitek, hogy valami történik. Valami személyesen bennetek és valami a csoportban. Mi történik? (Shaumbra halkán válaszol) Hát, nem igazán hangoskodtok...(nevetés)

EDITH: Nem akarjuk, hogy hazugnak nevezz!

ADAMUS: Oh, mi mind hazudtunk már, ó remélem, feldühítettelek, Edit!

EDITH: Így történt!

ADAMUS: Pontosan!

LINDA: Kellene egy mikrofon!

ADAMUS: Rendben.

LINDA: Sajnálom, feldühített?

EDITH: Az biztos!

ADAMUS: Teljes mértékben!

EDITH: Úgy van!

ADAMUS: Szeretnél most megütni engem?

EDITH: Nem. (nevetés)

ADAMUS: Dehogynem szeretnél!

EDITH: Nem, nem szeretnék!

ADAMUS: Most megint hazudsz nekem?

EDITH: Nem, dehogy is. (nagy nevetés)

ADAMUS: Edith, kedves Edith, ez az energia áramoltatásának egy módja.

EDITH: Tudom.

ADAMUS: Ez egy lehetőség arra, hogy kiadd a tudatalattidat.

EDITH: Azt hittem, hogy integráljuk a Pakauwahinkat, aspektusainkat és akkor, ha már nem is érezhetjük őket, akkor most mit érzünk mégis?

ADAMUS: Nos, van köztetek, aki *érzi* őket és van olyan, aki már hónapok óta nem dolgozott velük. Van olyan, aki csak egyszeri feladatnak fogta fel és vége... és teljesen megfeledkezett róla. A Pakauwahd számtalanszor közelített hozzád, Edith és nem hallottad meg.

EDITH: Ebben biztos vagyok.

ADAMUS: Ez nem egy rossz dolog, gyakran megesik. De el tudod képzelni ezt a tudatosságot, hogy tudatában vagy a téged körbevevő energiáknak, hogy itt vagy most, de ugyanakkor egy részed segít egy néhány embernek az életében, akikkel együtt dolgozol. Egy részed pedig pihen, és egy másik nagy részed ebben a pillanatban készen áll arra, hogy kiadjon magából egy jó adag régi energiát, amely már nem szolgál téged.

EDITH: Ez jól hangzik!

ADAMUS: Igen! De lehet, hogy egy kis harag kellene az elengedéshez, egy kis tudatosság!

EDITH: Igen.(nevet)

ADAMUS: Talán egy kis tudatosság. Látod? Tudod mi történik, Edith? Mindannyian sokat beszélgettünk az elmúlt évben és tudod, hogy mi történik gyakorta? Hogy amit beszélünk, az egyenesen ide feljön, itt csücsül és megfontolod, átrágod és ezzel erjeszted az elmét és ha erjed valami, annak nincs valami jó szaga.. (nevetés)

EDITH: Igen, ez biztos.

ADAMUS: Hajlamosak vagytok gondolkodni rajta ahelyett, hogy tudatosítanátok. Hajlamosak vagytok elemezni ahelyett, hogy egyszerűen csak megtapasztalnátok. Tehát néha, amikor provokállok téged vagy másokat, ahogy tettem... hála Istennek ez nem olyan, mint akit a közelmúltban megpofoztam, akit majdnem elküldtem a másvilágra azzal a pofonnal... (kuncogás)... olykor ez visszahozza a tudatosságot.

Térjünk most vissza a kérdéshez - köszönöm -, valóban feldühítettelek?

EDITH: Nem.

ADAMUS: Szeretsz még?

EDITH: Nem, továbbra is szeretlek!

ADAMUS: Tényleg? (nevetés)

EDITH: Igen.

ADAMUS: Tényleg?? (nevetés)

EDITH: De kiakadtam rád.

ADAMUS: (nevetés) Harmadszorra is megkérdézem: tényleg?

EDITH: Tényleg szeretlek, de tényleg kiakadtam rád.

ADAMUS: Köszönöm, akkor ez most itt hagyjuk abba, a „tényleg szeretlek” fázisnál. Köszönöm. (nevetés)

ADAMUS: Edith. Edith és Shaumbra és mindenki! Ti kértetek arra, hogy jöjjenek és akasszalak ki benneteket. És talán lesz majd olyan nap, amikor nem teszem, de ez nem valószínű. (nevetés)

Nos, kedves Shaumbra: Tudatosság! Rengeteg dolog történik épp most, amíg beszélgetünk. Kint vagytok, kint léteztek, dolgoztok, teremtetek egyéb helyeken is, miközben itt ültök. Tudjátok, ez egy régi trükk, amit az emberek kifejlesztettek. Ismeritek: csináljunk úgy, mintha... Csináljunk úgy, mintha én ember lennék, aki itt ül, Coal Creek Canyonban és Adamust hallgatja, amint Edithel épp eszmét cserélnék. Ezzel csak úgy teszünk, mintha... mert annyi minden más is történik. Dolgoztok más szinteken is, más dimenziókban, segítetek szépen, kecsesen átalakítani a Föld energiáját, az energia alkímiájában vettek részt, ami most igazán fontos.

Jelen pillanatban van egy részetek, amely az Új energiával játszik és azt tapasztalja., csináltátok részben az elmúlt hónapban, az utolsó beszélgetésünk óta, és néhányatoknak csodálatos tapasztalatokban volt része, mások pedig igencsak frusztráltak lettek, azt mondtátok: „*várjunk csak a Shoud napjáig és majd akkor vigyük ezt magunkkal. Hívjuk be ezt az új energiát, tapasztaljuk meg, ne csupán gondolkodjunk róla.*” Ezt teszitek most is.

Néhányotoknak a hasában most van egy kis feszültség... van, aki egy kis nyomást érez a fejében, talán aggódtok egy támadó fejfájás miatt: „*miért jöttem ide, hogy Adamust hallgassam és belefájduljon a fejem?*” Mert Shaumbra, rengeteg dolog történik. Alljatok meg egy percre és tudatosítsátok magatokban. Nem is igazán szükséges, hogy meghatározzátok - olykor bajba kerültök, amikor próbáljátok meghatározni, hogy mi történik.

(szünet)

Szóval csak adjatok magatoknak egy pillanatot: rengeteg dolog zajlik éppen! Csak mert nem tudtok rá címkét tenni, az nem azt jelenti, hogy meg sem történik, valójában épp hogy jobb, ha nem tesztek rá címkét.

És csak megtörténik. Ez olyasvalami, ami nem csupán a mi kis gyűlésünkre vonatkozik, hanem ez folyamatosan így van. Sokatoknak a Pakauwahja lustán ücsörgött. Volt, akinek a Pakauwahja próbálta őt megharapni, vagy megugatni. Volt, akire a madarak potyogtattak valamit, hogy megkapják a figyelmeteket! (nevetés) És olykor ez kézzelfoghatóan is megmutatkozik. A fizikai síkon. Olykor csak egy érzés fog el, ám ezt is figyelmen kívül hagyjátok. Az elmétekkel az előrehaladásra fókuszáltok, ám ez is csupán egy illúzió.

Nincs többé előre

Álljunk is meg itt egy pillanatra. A régi programozás - a hipnózis, a rétegek és betanított működések és hasonlók - ősidők óta, Atlantisz óta, sőt még korábról is, mind erre ösztökéltek: menj előre! Tehát az emberek vakon követik ezt az irányt, hajlamosak előre menni, hogy ily módon haladjanak. Micsoda illúzió! Micsoda hazugság! Ez bizony hazugság.

Többé nem kell már előrehaladnotok. Ez nem azt jelenti, hogy visszafelé haladtok majd, nem azt

jelenti, hogy ugyanabban a helyzetben maradtok, hanem kiterjedtek. Nagy különbség van az előre haladás és a kiterjedés között.

Az én időmben a lovakra szemellenzőt raktak, hogy megakadályozzák, hogy a ló lássa a környezetét, hogy rávegyék a lovat arra, hogy előre haladjon. Olykor még az is megtörtént, hogy a ló fölé répát lógattak. Szóval, Shaumbra, ti ezt nagyon sokszor megéltétek, a szemellenzőket és a répákat... szemellenző és répa. Egy bizonyos szinten persze ez is egy célt szolgál, hogy megvizsgálhasd, milyen korlátolt tudsz lenni, megláthatod általuk, hogy milyen mértékben tudsz összpontosítani egyetlen realitásra, de most már levesszük a szemellenzőket. Eltávolítjuk a répákat és most elkezdtek igazán élni.

Elkezdtek kiterjedni. És az az igazság... ma újrafogalmazok egy pár dolgot... sőt ma sok újrafogalmazást fogok elvégezni. Talán néhányotokat ki is borítok majd általa. Szóval fogalmazzuk csak újra azt, hogy valójában nem is terjedtek ki, hiszen már kiterjedtek vagytok, csupán most ébredtek tudatára.

(Adamus pusztít ad - mmmmcup) Kettőt is ide. És ó, bárcsak aranyból lennének! (nagy nevetés) Nos, valójában aranyból vannak. Aranyozottak. Valójában tudatosodik bennetek, hogy már eleve mennyire kiterjedtek vagytok. Hirtelen felismeritek, hogy valójában nincs semmi, amit el kell érnetek, vagyis más szavakkal, mi nem akarjuk most arrébb tolni a falakat, hogy kiterjedhessetek, csak ébredjétek tudatára annak, hogy mennyire kiterjedtek vagytok. Elképesztő és igazán egyszerű.

Nos, vegyünk egy mély lélegzetet. Itt most a tudatosságról van szó.

A tudatosságról bővebben

Ezt egészen addig a pontig fogom fokozni, amikor is remélhetőleg igazán kiborítalak benneteket. Mire már nagyon fogjátok unni. De ha szeretnétek meghatározni, hogy hol tartotok most ebben a kinyílási folyamatban, a tudatossá válási folyamatban.

Nos, sokan közületek arra számítanak, hogy látnak majd dolgokat ide-oda lebegni, de ne tegyétek, engedjétek el ezt az elképzelést. Éreztétek. Éreztétek meg, hogy mennyi minden történik most itt ebben a teremben. Hogy mennyi energia. Viszonylag könnyű meghatározni bizonyos dolgokat, mint azt, hogy persze vannak itt angyalok, van itt rengeteg Pakauwah, akit riadtan szólítottak vissza a gazdáik, amint azt kérdeztem, hogy hol van a Pakauwahtok, a válasz magatokban így szólt: Ó, a francba! (nevetés) Hé... Bowser, gyere vissza! (fütyty) gyorsan, gyorsan! (nagy nevetés) Mindjárt rám kerül a sor, azt kell majd mondanom, hogy itt vagy velem!..

Nagyon sok Föld energia van itt, Gaia energiái erősebben jelen vannak ma itt, mint máskor. Miért van vajon ez így?

SHAUMBRA nő: Jelenleg sok változás zajlik a Földben.

ADAMUS: Sok változás zajlik a Földben, mert keresi annak a módját, miként tudná az energiáit egy alkímián átvinni, a régi beragadt energiákat átalakítani. Mi történik tehát? Abban a pillanatban, hogy a Föld szelleme megérez egy emberi csoportot, akik valóban értik azt, hogy mi történik épp, nem engedik át magukat a félelemnek, hanem megértik a kegyelemmel teli elengedést, nos odavonzódik az energia ehhez a csoporthoz. Ezért van itt ma. Így hát érezhetsz Föld energiát is a körünkben.

Tobias rengetegszer beszélt erről, hogy hajlamosak vagytok azt hinni, hogy ezek a ti energiáitok... Mi a baj velem ma? Miért vannak fájdalmaim? Hogy lehet, hogy azt érzem hogy feldagadok mindjárt? Hogy lehet, hogy sikítani van kedvem? (nevetés)

Nos, azért mert ez nem a tiétek, ezek csupán energiák, amelyek idevonzódtak.

Éreztétek az egészet egy pillanatra, hangolódjatok rá, hadd összpontosítsunk együtt. Van itt ma egy

különleges kis csoport - nem fizikai síkon, de az energiáik itt vannak. Ha kiterjeszítetek a tudatotokat, felismeritek, hogy van itt az általatok tanítványoknak nevezettek közül egy csapat, újoncok, az Új Földről, akik most meglátogatnak bennünket. Ők készülődnek a fizikai megtestesülésre. Ez sokatokkal előfordul, hogy újoncok körbevesznek benneteket, mindez már egy ideje zajlik. Olykor rátok bízzák őket, vagy épp máskor csak vonzódnak hozzátok és követnek mindenfelé - szeretnék meglátni, milyen embernek lenni, szeretnék veletek ételeket enni, mert korábban sohasem ettek még semmit - szeretnék a közeletekben lenni, amikor nevettek.

Az angyalok valóban nem tudják, hogyan nevéssenek. Hallottatok már valaha komédiás angyalról? (nevetés) Rajtam kívül nincs más ilyen. Ezek az új angyalok, akik még sohasem jártak itt, lenyűgözve állnak az úgy nevezett emberi tapasztalás előtt. És különösen lenyűgözi őket... - nem igazán nyűgözik le őket a Régi Energiás dolgok - ám az új változások, az alkímia, az energia átlényegülése, az önvaló megismerése, az önszeretet felébredése. Szóval körülöttetek lógnak.

Olykor azt hiszitek, ti vagytok azok, így gondolkodtok: „*Miért érzem ma magam annyira tudatlannak? Miért van az, hogy úgy érzem, mintha nem tudnám kezelni ezt a helyzetet?*” Mert érzitek az energiát. Érzitek a jelenlétüket körülöttetek, olykor kimerültök, vagy épp elragadtatást éreztek történések iránt, vagy a saját érzéseitek miatt; ezek az újoncok érzései, amint árnyékot vetnek rátok.

Nos, tehát tudatosság. Tudatosság. Tudatosság. Könnyedén működtök több ezer szinten is egyszerre. Némelyik nem oly fontos vagy épp nem rendelkezik prioritással. Némelyik pedig nagyon is fontos. A természet energiájával dolgozni most, Gaiával, szinte a legfontosabb a jelen pillanatban. Időjárási sémák, földrengések, általános havazás, ezek a dolgok - ezek mind részei annak a gyönyörű folyamatnak, amelyet Gaival éltek meg és ezt érzitek is.

Nos tehát, amikor tudatosan lélegeztek - amit tudom, hogy mindig csináltok (néhány nevetés - Adamus szemét forgatja) Aandrah... nem kérek neveket! Nos, amikor tudatosan lélegzel, használd ki a lehetőséget és egyben légy tudatosan éber is, ébredj tudatára annak, hogy Linda Eesából most engem bámul, ébredj tudatára annak, hogy számtalan szinten működsz egyszerre és ez rólad szól, ez te vagy, de érzel közben egyéb energiákat is.

Hogy is mondjam, ez nagyon praktikus dolog. Ez nem az álomállapotból származó dolog, ez nem ezoterikus, hanem valójában nagyon gyakorlatias lesz ez, nagyon jól szolgál majd téged.

Apró példának hadd említsem: Vened kell néhány új ruhát egy eseményre és talán egy részed retteg ettől. Felismered, hogy már most kiküldted magadat ruhanézőbe? Nos, amikor tudatára ébredsz ennek és összekapcsolódsz azzal a részeddel, amely tudja, hogyan öltözzön elegánsan és az alkalomhoz illően, ahogy ti mondanátok. Igen már most keresgéled a jövő hónapi ruhádat, hogy az megérkezzen időre. Igen és most ennek tudatára is ébredsz. *Most* kezded el behozni az energiát és kilépsz a fejedből és kezd is megtörténni a dolog. Így könnyedén megérkezik hozzád. Nem kell, hogy rettegj a vásárlási tapasztalattól. Elmentek vásárolni és megtaláljátok majd az utat egyenesen ahhoz, amit akartok, vagy az jön el hozzátok.

Ez egy kis példa volt. El tudod képzelni, hogy mindenre vonatkoztasd? Az ételre, a kapcsolatokra, a következő nagy vállalkozásodra, amelybe belefogsz? Ahelyett, hogy itt fent küzdenél vele (a fejre mutat)- ó, belefájdul a fejem az összes küzdelmekbe, bizony az enyém is! – Ezt most engedjétek el. Tudatára ébredsz annak a részednek, Alain, amely már most dolgozik egy terven, amely már kifejlesztette vagy beleengedte magát annak szép energiájába és annak a részednek, amely nem aggódik a pénzügyi megtérülésen, a forrásokon, ezeken a világi emberi szükségleteken. Csak ott van, a nagy teremtési folyamatban. Ott van. Valójában közelebb van, mint gondolnátok. Ott van. Ti vagytok azok. Nem én csinálom, hanem ti teszitek és itt van.

Minden lélegzetben, minden korty vízben, minden ásításban, minden köhintésekben, emlékezzetek a tudatosságra. Annyi minden történik.

Nos, ez volt a jó hír. Tudatára ébredtek a többdimenziós létezésnek. Tudatára ébredtek a drágakő mindazon csiszolt oldalának, mindannak, amik vagytok.

A rossz hír pedig - nincs is. Ám az történik, amint a tudatokat kiterjed, először is lesz egy részetek, amely kissé elfárad majd, kissé túlhaszolt lesz majd, mert az elmétek nem tudja kezelni a tudatosságot. Felismeritek, hogy az elmétek... nem szeretnék folyton rosszakat mondani az elmétekről, de ma alkímiát hajtunk majd végre az elméteken, ha nem bánjátok. Ma átlényegítjük azt. Ma. (hallgatóság tapsol)

Az elme nem a tudatosság eszköze. Nem az. Az emlékezet eszköze, az emlékezésé. Ám a valódi tudatosság egyáltalán nem emlékezet. Hanem az a pillanatban van. Vannak érzések, melyek hozzá kapcsolódnak. Rendelkezik szenvedéllyel, amely áramlásban tartja, hogy még jobban tudatára ébredjen önmagának.

Az elme emlékezik. A tudatosság éber.

Szóval túllépünk a pusztá elmén. Túllépünk az egyszerű tudaton. Vannak most pillangók a szobában és nem viccelek. Itt vannak. Néhányan a Pakauwahitok és itt lebegnek körbe-körbe.

Tudom, hogy erre azt mondjátok: „*Nem fognak majd egy kissé eltévelyedettnek tekinteni ezen a biztonságos téren kívül?*” Nem, egyáltalán nem. Majd beszélünk róla júniusban, amikor a mentális egészségről tartok majd egy Tanfolyamot. Látjátok, Cauldre még nem volt tudatában annak, hogy már most is dolgozik rajta. (Adamus kacag) Nos, beszélünk majd erről.

A világ szeretne most álmodni. A világ szeretne kilépni a börtönéből, most már. Kétségbeesetten ezen van. Ám rendelkezik kételyekkel. Az emberiséget sokszor kihasználták, szóval egy kissé szkeptikusak. Szóval, ha elkezdtek beszélni a pillangókról, amelyek körülöttetek szárnyaltak ma és arról a lepkéről, amely a vállatokon ül, szóval, amint ezekről beszélsz nekik és a nagy fehér pumáról, amely ott dorombol az oldalukon, igen, elsőre elképednek majd rajtatok. De nem igazán.

A hosszú utat befutva az emberiség annyira szeretné ismerni az álmait! Annyira szeretne a tudatára ébredni! Tudni szeretné, hogy van valami azon túl is. Tudni szeretné, hogy van mindennek egy oka. Tudni szeretnék az emberek... éreztetek bele egy pillanatra. Rendelkeztek ezzel a nagyon régi Istenről alkotott hiedelmekről. Én úgy látom, hogy az emberek - ha egy pillanatra ráhangolódtok erre - nem akarnak többé ebben az Istenben hinni, viszont félnek. Be vannak programozva. Azt mondták nekik, hogy ha nem hisznek ebben az Istenben, akkor az ördög megkaparintja majd őket, tehát be vannak zárva ebbe a helyzetbe. Én ezt hipnózisnak hívom. Úgy mondanám, hogy befagytak egy hiedelemrendszerbe. Patthelyzet - energetikai patthelyzet ez. Ám valami mélyen bennük szólítja őket, a lelkük, amely azt duruzsolja, hogy kell lennie valami másnak is. Nem lehet úgy, ahogyan azt nekik fiatalukorukban tanították. Nem lehet úgy, ahogyan az egyházak állítják. Kell, hogy valami más is legyen.

És ki fogja nekik ezt megtanítani? Ki fog segíteni nekik felnyílni erre önmagukban? Ki fog nekik segíteni abban, hogy ne egy másik Istent fedezzenek fel, amit egy másik csoport teremt, hanem a Bennük élő Istent, amely teljesen egyedi és személyes minden egyes lénynek? Ti. Ki fog nekik abban segíteni, hogy megértsék, hogy tudnak repülni? Milyen gyakran álmodtatok arról, hogy repültök?

SHAUMBRA: Sokszor.

ADAMUS: Úgy van, mert ezt is tesztitek.

Ez nem csak egy álom. Vannak részeitek, amelyek szárnyalnak éppen. Erre ti azt mondjátok: „*Nem, az nem lehet, mert itt ülök a fizikai valómban.*” Ez egy illúzió, hogy be vagytok zárva a fizikai testetekbe. Erre azt mondjátok: „*De a testemnek fel kell emelkednie ahhoz, hogy repüljek és akkor mindenki teljesen odalesz majd, hogy én ide-oda röpködök a szobában.*” Tényleg? Tényleg? Mi

van, ha *már most is repülsz éppen?* Lebegsz. Egy részed bizony ezt teszi.

Nos, tudom, hogy szeretted volna levitálva felszállni erről a székről. Megtörténik majd ez? Számít ez? Számít? A válasz: igen, képes leszel rá, de ne összpontosítsatok erre. Ne engedjétek eltéríteni magatokat ezáltal. Igen, eljutunk majd erre a pontra, ehhez a részhez, ahol megtörténik a teljes integráció; ahol x és y keresztezi egymást és a minden pontjává válik, azzá a ponttá, amiben az, ami odaát az egyéb dimenziókban történik, az elkezd itt is megtörténni. De most egyelőre csak kezdjétek el tudatosítani, hogy mi történik odakint.

Elengedni a múltat

Kettes pont. Elengedés. Elengedés.

A minap egy Shaumbra azt kérdezte tőlem - nem közületek valaki - hanem egy Shaumbra, aki így szólt hozzám: „*Én annyira frusztrált vagyok, Adamus.*” Valójában ennél sokkal durvábban mondta - a nyelvezet kissé nyers volt, úgyhogy nem ismételném meg. „*Adamus, hogy tudok felülkerekedni a gondokon? Mindig, amikor azt hiszem, hogy túllépek rajtuk, azon nyomban visszakerülnek. Ismét megjelennek. Hogy juthatok túl a karmán?*”

Ah, egyszerű a válasz: Nem te vagy. Nem a tiéd. Látjátok, még mindig őrzitek ezt a hiedelmet, akár hisznek az emberek a karmában, akár nem, de a múltjukban hisznek. Akár hisznek előző életekben, akár nem, de valamennyi múltban hisznek és azt is hiszik, hogy az az övék. Azt hiszik, hogy ez az ő keresztjük, amit cipelniük kell, az ő terhük, az ő - akárminek is hívjátok - az ő karmájuk, hitrendszerük - és cipelik magukkal tovább. Aztán pedig csodálkoznak, hogy az élet miért lesz kissé nehéz, miért nem mutatkoznak meg lehetőségek, miért járják még mindig ugyanazt az átkozott utat, nap mint nap? Ugyanazt az utat.

Noha azt gondolják, hogy haladnak előre, a valóság az, hogy ugyanazt az utat látták ma, mint tegnap és holnap is ez az út lesz mindaddig, amíg azt nem mondják: „*Ez nem én vagyok. Ez nem az enyém.*” Nem az előző életek vagytok, ha hiszitek, ha nem. Én valójában - én, Adamus - belefáradtam már az összes előző élet ügybe. Nincsenek előző életek. Nem is volt reinkarnáció. Na, most mi van? Tegnap sem volt, egy bizonyos szinten... egy nagyon igaz szinten. Ez annyira régi... és mindez nem ti vagytok.

De miért van az, Aandrah, hogy közülük oly sokan szeretnék a tegnapha és az előző életbe kapaszkodni és mind a 18000 előző életbe, amellyel rendelkezhattetek, azokba az életekbe, melyekben szenvedtetek, melyekben elégtettek, megkínóztak - miért akarnak ezekbe kapaszkodni? Csak nekem mond el... bele a mikrofonba.

AANDRAH: És még több ezer másíknak. Részben azért, hogy bizonyítsák, hogy léteznek. Félnek : „*Ha nincs tegnapom, akkor nem is létezem!*”

ADAMUS: Igen! Tiéd az egész kupa! Az egész kupa! (a hallgatóság tapsol, amint Adamus Norma ölébe borítja az összes csokoládét a kupából) A következő hónapban további díjakra lesz szükségünk. Szeretem ezt az iskolát. Ah, köszönöm!

Igen, részben azért, mert tegnap nélkül attól tartotok, hogy nem léteztek. Szóval ragaszkodtok a tegnaphokhoz. Nem feltétlenül hozzád beszélek - hanem általában fogalmazok, az emberekre értem, hogy kétségbeesetten kapaszkodnak a tegnaphjaikba. Amikor elfelejtik a tegnaphjaikat, mert valójában nem azok... Hogy állunk időben? Hosszú utat szeretnék bejárni.

LINDA: Nem számít.

ADAMUS: Rendben. (hallgatóság nevet és tapsol)

Szóval kapaszkodnak a tegnaphjaikba és amikor már nem tudják kezelni a tegnaphjaikat és kilépnek a

testükből a semmibe, akkor elmennek tanácsadásra, hogy visszaemlékezzenek a múltjukra, hogy emlékeztessék őket arra, hogy valóban léteznek - és erre a tanácsadó ad nekik kis gyógyszereket, amelyek elfelejtetik velük a tegnapiakat és erre jó mélyre kerülnek a slamasztikába. Most már a semmiben sem lehetnek és tudjátok milyen frusztráló tud az lenni, amikor szeretnétek távolodni az egészségtől és még erre sem vagytok képesek? Itt sem vagytok és ott sem? Akkor hol vagytok? A pokolban. Egy pokolban vagytok ekkor és nehéz ezeket az embereket visszahozni.

Miért mondom mindezt el nektek? Hisz már mind tudjátok. Már tudjátok az egészet. Megtapasztaltátok. Játszottatok vele és most itt vagytok, megvilágosodott emberként, az Új Föld Tanítóiként, amely közben ez a régi Föld is lehet ám. Erről majd egy másik Shoudban beszélünk.

„Nos, hogy engedted mindezt el?” - kérdezte egy Shaumbra. „Hogy engedsz el?” És ezt mondtam: ne higgy többé abban, aki voltál. Ne higgy többé a karmában. Ne higgy többé a tegnapi. Edith, ha te azt gondold, hogy kicsit kiborítottalak, nos, hát ez a Shaumbra még mindig nagyon dühös rám. Továbbra is nagyon dühös, nagyon mérges, ma nézi a webcastot és közben azt gondolja, hogy én valamilyen... (valaki azt mondja: ördög) Én nem mondtam ki az ördög szót, de igen, talán... Azt hiszi, hogy próbálom a szemét betapasztani, nézi a webcastot, hogy felfedezze, miféle kis trükköket alkalmazok. Mert ez a szépséges lény nem tudja elképzelni azt, hogy elengedje a múltját, mert sokat fektetett bele - Több, mint 1800 életem át. Már a Földre való érkezés előtt is több eon során rengeteget tett bele. Erre kitépjük a kezéből. Úgy érzi, hogy ha elenged mindent amit azért tett, hogy felfedezze a „Ki vagyok én?” kérdésre a választ. Akkor minden hiába való volt, minden felrobban, kioldódik, eltűnik, visszatér a kezdetekhez, a minden kezdetéhez. De *nem térhetsz vissza a kezdetekhez.*

Azzal, hogy elengeded a tegnapiadat, elengeded az illúzióidat. Elengeded az energiát, amely raboskodik, mely beragadt. Nem a tapasztalatot engedted el, hanem az érzést. Nem engedted el a szenvedélyt és a bölcsességet. A perspektívát engedted el. Annak a perspektíváját, amit hittél, hogy mit is teszel, amikor 8 éves voltál és volt egynéhány történés az életedben. Ez egy perspektíva volt. Ha teljesen tudatos lettél volna - amilyen ma is vagy -, felismerted volna, hogy mennyi minden történt még azzal egy időben.

Nos, tehát, amikor elengeded az előző életeket, a hiedelmeket, minden egyebet, azzal nem igazán engedted el az identitásodat is. Hogyan engedhetnél el valamit, ami a tiéd? Hogy engedhetnél el egy lelket, amely telve van tapasztalattal és szenvedéllyel? A perspektíváját engedted csak el. Azt, ahogyan láttad. Elengeded a beragadt energiákat. És mi történik ezután?

Mi történik akkor, amikor a Föld egy földrengésen keresztül vagy egy vulkánkitörés által elenged? Mi történik azzal az energiával? (Adamus füttyent) Már kifogytam a díjakból, szóval gondolom ezért nem kapok választ...

KATHLEEN: Átlényegül.

ADAMUS: Átlényegül. Átváltozik. Átalakul. Köszönöm, Kathleen. Amikor először nekikezdtem, elmondtam, hogy milyen nagyszerű és ragyogó vagy és most már kezded is megmutatni. Engeded, hogy a felszínre jöjjön benned. Oh, milyen hosszú időn át húztak le téged a többiek. Nem felszabadító egy érzés?

KATHLEEN: De, az.

ADAMUS: Igen, teljes mértékben. (a hallgatóság tapsol)

Nos, tehát a földrengések, a Föld változásai, a Földön tűz van és hó és minden egyéb. Most az történik éppen, hogy az energia átlényegül. Visszatér... (Adamus kuncog, amint Linda átad neki egy tál csokoládé díjat)

LINDA: A kívánságod, számomra parancs.

ADAMUS: (nevet) Köszönöm, drágám. Látod? Most már kérned sem kell, mert csak elérkezik hozzád! Elérkezik hozzád.

Tehát az energia átlényegül. Visszatér, mondjuk úgy egy tartályba, egy medencébe, amely lehet egy közösség, lehet egy ország vagy egy globális tartály, de visszatér. Másképp tér vissza, mint amikor előjött onnan. Nem feltétlenül nagyobb és erőteljesebb mára, de mindenképpen bölcsőbb.

A személy, aki visszahívja - mondjuk azt, hogy ez a ti energiátok, amelyet elengedtetek és visszatér a ti lelketek tartályába - nem ugyanolyan energia formájában tér majd oda vissza, hogy ismét benneteket szolgálhasson. Mert van egy bölcsesség összetevője is és egy kegyelemmel teli összetevője is, *ha tudatára ébredtek*. Ha nem tudatosodsz, ugyanúgy fogod majd használni, ahogy mindig is használtad, ugyanazokkal a korlátozásokkal, mint korábban. Ugyanakkor, ha tudatára ébredsz annak, hogy van egy elengedés, akkor, amikor elengeded az összes előző életedet, amikor elengeded azt, aki tegnap voltál és tudatosítod, hogy ki vagy ma, ebben a pillanatban, hozzáférhetsz ehhez a csodálatos új komponenshez, amely hozzáadásra került - a bölcsességhez, a szeretethez és könnyedséghez - bármilyen komponensre is vágj.

Amikor szólítod ezt az energiát, hogy szolgáljon téged... (Adamus tollat keres, amivel írhat)

LINDA: Nincs toll? Ó, istenem! (Linda megy és szerez néhány íróeszközt)

ADAMUS: Ez egy cselszövés... tudom. „*Adamus túl sokat ír a táblára. Komédiázik, mint egy professzor. Vegyük el tőle a tollait!*” Szegény én. (nevetés)

Tehát, amikor ezt visszaszólítod, akkor vissza fog térni, hogy téged szolgáljon. Ugyanakkor van itt egy briliáns... - nincs szükségem tollakra, vannak golyóim (néhány nevetés, amint Adamus elővesz két nagy piros labdát) Valami ragyogó megjelenik általa. Az Új Energia. Az Új Energia.

Én ezeket a piros golyókat az Új Energia jelképeként használom. Összekapcsolódnak a régi energiával, amely most érkezik és együtt gurulnak tovább. De csak akkor leszel képes használni őket, ha tudatosítod magadban.

A tudatra ébredés nem azt jelenti, hogy gondolkoztok rajta. A tudatosság azt jelenti, hogy érzitek. A tudatosság azt jelenti, érzékelitek, észlelitek. Aztán életre hívjátok. És nektek fog dolgozni.

Nos, tehát a világ most épp elenged. Láthatjátok ezt a földrengésekben, a furcsa időjárásban, ezek a nyilvánvaló dolgok. Ám rengeteg egyéb dolog is történik mindeközben. Tudatára ébredhettek azzal is, ha csak megérintitek ezt az energiát. Nem csak a fizikai Föld alakul és változik, hanem a mágneses hálók is változnak, a Föld tengelyét is átalakítja, amikor is jön egy földrengés és akkor aztán *tényleg* átalakul az újjá. Azoknak mondom, akik érdeklődnek az asztrológia iránt. Whu-hu-hu. Álljatok meg egy pillanatra és vessetek rá egy pillantást. Az asztrológia teljes illúzióját átalakítja ez a dolog. Az asztrológia egy csodálatos dolog. Némely életemben nagyszerű gyakorlója voltam, de amit akkor tudtam, az ma már nem működik. Gondoljátok újra az asztrológiát vagy *érezzétek újra*.

Annyi minden történik most a Földön, vegyünk egy mély lélegzetet és legyünk tudatosak.

Most bennetek is annyi minden történik egyszerre.

(szünet)

Tapasztalat

Múlt hónapban tehát beszéltem arról, hogy egy nagyon különleges időszakban vagyunk. Azt mondtam, most már kiléptek az elméletekből és beléptek a gyakorlatba. Néhányatok morgott érte. A tapasztalat nem helyettesíthető semmivel. Fel fogjátok ismerni, hogy csupán gondolkozni dolgokon meglehetősen terhes és unalmas volt. Szóval belevetitek magatokat a tapasztalásba. Azt is mondtam, hogy legtöbben részesülni fogtok egy olyan tapasztalatban ezalatt az egy hónap alatt,

amely felnyit majd bennetek egy új részt. A tapasztalat létrehoz majd bennetek egy csatornát a sok közül, amelyen keresztül behozhatjátok az Új Energiát, hogy ezt a potenciált integrálhassátok a Jelen pillanatba.

Nos, a mikrofonnal a kezekben, Linda, indulj a közönségbe és kérdezd meg Marc Rittert, hogy mit tapasztalt? Tudtad, hogy meg foglak kérdezni, igaz?

MARC: Persze, hogy tudtam. Annyi mindent tapasztaltam.

ADAMUS: Pontosan. Persze te részt vettél a Lélek Hangjai Körutunkon Egyiptomban - csak, hogy mindenki értse.

MARC: Igen.

ADAMUS: És mindenekelőtt hadd kérdezzem: Igazi tapasztalat volt?

MARC: Minden bizonnyal.

ADAMUS: Nos, eleget tettem a múltkori ígéretemnek, amelyet a legutóbbi Shoudban mondtam nektek, a tapasztalatról? Nem, nem tettem eleget, mert *Te* tettél eleget. Te. Nos, mit tapasztaltál?

MARC: Oly sok mindent tapasztaltam... mire gondolsz most?

LINDA: Ó, kérdésre kérdéssel?

ADAMUS: Mi lenne, ha elmondanád a Shaumbrának, hogy mit tapasztaltál egy személyes spirituális szinten, lelki szinten mit tapasztaltál?

(Marc keresi szavait)

Már majdnem megvan. Már majdnem megfogalmaztad, de azon tűnődsz, hogy én azt mondom-e majd rá, hogy tévedsz... amit valószínűleg meg fogok tenni. Majd én elmondom helyetted - ezt nem lehet szavakba önteni. Szinte meghatározhatatlan és te nem *akarod* szavakba önteni, mert amint megteszed, már el is torzítod. Szinte megtekeri, eltorzítja, vagy legalábbis bekorlátozza. Nos, ez nem lesz mindig így, mert kifejlesztetek majd egy lélek szintű kommunikációt, amely közben beszéltek majd, de valójában kisugározatok majd, kiárasztatok majd érzéseket a szavak helyett.

Szóval leírhatatlan volt. Személyes volt. ..Volt...*volt*.

MARC: Minden bizonnyal.

ADAMUS: Igen, igen. Az volt. Kedves Linda, te választasz. Én becsukom a szemem, te válassz valakit.

LINDA: Van valamilyen konkrét kérdés?

ADAMUS: Nem, a kérdés ugyanaz. Mit tapasztaltál az elmúlt hónapban?

LINDA: Oh, oké. (nevetés, amint Linda Debnek adja a mikrofont)

ADAMUS: Tudod, ez vicces, mert én is őt választottam volna. Deb, miket tapasztaltál az elmúlt hónapban? És remélem, hogy te meg én, mi jóban vagyunk, ugye?

DEB: Rendben vagyunk.

ADAMUS: Oké, Később beszélnél Edith-tel, és megmondanád neki, hogy valójában nagyon jó dolog kiborulni tőlem?

DEB: Megmozgatja az energiát.

ADAMUS: Megmozgat. Felráz. Igen. Igen és nyilvánvalóan szeretetből teszem.

DEB: Persze.

ADAMUS: Persze, szóval neked volt... nem árulom el. Milyenek voltak ebben a hónapban a tapasztalataid?

DEB: Ó, kérlek. Szeretném, ha te osztanád meg helyettem. (sok nevetés)

ADAMUS: Én... tudod, hogy úgy is megteszem, miután te magad megpróbálsz jellemezni. Tudom... na, láss neki.

DEB: Nos, ahogy az előbb mondtuk, tényleg nehéz szavakba önteni.

ADAMUS: Igen.

DEB: Számomra... bennem nagyon sok belső munka folyt. Nem volt külső energia...

ADAMUS: Nagy díjat, nagy díjat!

DEB: Ó, köszönöm.

ADAMUS: A tapasztalatnak nem kell drámainak lennie, nem kell, hogy arcul csapjon a tapasztalat. Általában a tapasztalat nem kívülről jön. Eddig ott kerested - kívül.

Néhányan rosszul érzitek magatokat. Azt mondjátok: „*nem volt semmilyen tapasztalatban részem, az elmúlt hónapban.*” Pedig *volt.* (nevetnek Adamus hangsúlyán) De kint kerestétek azt. Ha ide belülről tekintettek volna, akkor rengeteg tapasztalatban lett volna részetek.

A tapasztalatok nem szükségszerűen hangosak és zajosak. A tapasztalatok nem szükségszerűen kaotikusak és konfliktussal terheltek. A tapasztalatok nem szükségszerűen édeskések vagy tündérik. Erre azt kérditek, nos, de akkor honnan tudom, hogy ez egy tapasztalat volt? *Tudatosság.* Nagy *tudatosság.* Ha folyton kitekintesz az ablakon, ugyan honnan fogod megtudni, hogy mi történik itt előtted? Ha a drámát várod, honnan fogod tudni, hogy épp most éltél meg egy csodálatos ugrást önmagadban, az új energiában?

Nos, előbb utóbb meg fogja magát mutatni a mindennapi életedben, de aztán azon tűnődsz majd: „*Azon tűnődöm, hogy miért alakulnak kicsit másképp a dolgaim, egy kicsit jobban. Vajon mi történhetett?*” Volt egy tapasztalatod. Egy tapasztalatod. Mindannyiotoknak.

Nos, nyilvánvalóan, ha mind velünk lettetek volna az egyiptomi körúton, mindannyian magától értetődőnek tartanátok, hogy *volt* tapasztalatotok. Voltak külső tapasztalatok, ám a tapasztalatok nagy része, amely mindenkire vonatkozott, igazán nagyon személyes volt. Nagyon személyes. Ha megkérdezném a résztvevők nagy részét arról, hogy mit láttak, mit tettek, melyik napon végeztek bizonyos dolgokat, fogalmuk sem lenne róla, mert egy nagyon mély személyes tapasztalaton mentek át. A tapasztalatnak nem feltétlenül kell katartikusnak lennie. Nem kell, hogy könnyeket csaljon a szembe, a tapasztalat lehet csak egyszerűen tapasztalat.

Erre azt mondod: „*Akkor hogy határozzam meg? A tapasztalat nem valami igazán kézzelfogható, tartós, beazonosítható?*” Nem, nem. Vegyétek le ezeket a szemellenzőket.

A tapasztalat végső soron arról szól, hogy hagyjátok magatokat élni, hagyjátok magatokat itt lenni és engedjétek, hogy tudatotokra ébredjétek. Mindegyikötökkel történt a legutóbbi találkozásunk óta valami olyasmi, ami egy ugrást hozott az életemekbe úgy, ahogyan az már nagyon régóta nem fordult elő.

Lehet, hogy néhányotoknak beletelik majd egy kis időbe, hogy felismerjétek, hogy mi történt és a dolognak is, hogy testet öltön itt. De megtörtént. Honnan tudjátok? Honnan tudjátok, hogy nem csak mondom nektek? *Tudatosság. Tudatosság. Tudatosság. Érezni belül.*

Több tapasztalat is feléd tart - nem feltétlenül olyanok, amilyenekre számítasz, de az is lehet, hogy pontosan az fog jönni, amire gondolsz, mert mi Shaumbrák, ezen az elképesztő járgányon csücsülve haladunk együtt és egyénileg is a tapasztalásba.

Nos, amíg legközelebb találkozunk, az lesz majd a feladatod, hogy dolgozz vele, dolgozz a tapasztalattal, dolgozz az Új Energiával, alkalmazd, kezdj vele valamit. Lehet ez egy nagyszerű teremtés, lehet bármi, csak játssz vele, ahogy a golyóval is játszanál; hogy kezdj hozzászokni, hogy kezd kiépíteni a kapcsolatot vele.

Megtapasztalni az Új Energiát

Emlékezz, az elmúlt hónapban azt mondtam, hogy valamit érzel magad körül. Érzel valamit, ami körülötted kúszik és próbál az elmédbe jutni, a testedbe vagy bármibe és hogy nem egy ufó kísérletről van szó. Az ufók tényleg nem ilyen okosak. Egyszer, majd ha ráérünk, ellátogatunk majd egy ufó űrhajóra és megmutatom majd nektek, hogy milyenek is ők valójában. És nagy tapasztalatban lesz részünk.

De addig is, ez az Új Energia, ami te vagy, nem egy jövőbeli potenciál, hanem egy kitágultabb tudatodból érkező Energia ellátogat majd hozzád. Az Új Energia - az igazi Új Energia, a táguló - most leérkezik ebbe a valóságba vagy éppen fel ebbe a valóságba. Jön, hogy játsszon veled. Próbára tesz téged, szeretné látni, hogy miből vagy. Ahogy azt múlt hónapban mondtam, szeretné tudni, hogy mitől nevelsz, mitől sírsz, mitől érzel különböző dolgokat. Hogyan működik az elme? És ezt próbálgatja, vizsgálja egy nagyon szeretetteljes, nem tolakodó, együtt érző módon. Ez te vagy. Nem a nagy arany angyal, nem valami tőled különálló, különböző. Valójában te vagy az. Te érkezel meg.

És ebben a hónapban - a következő találkozásunkig, a játéknak van itt az ideje - először is ébredjetelek tudatára, aztán most már kezdjetelek el játszani vele. Mit tegyetelek? Bármit. Menjetelek sétálni - te, a Pakauwahd és a piros golyó. Menjetelek sétálni. Vigyetelek el dolgozni. Sokan közületek nem viszetelek magatokkal a munkába a spiritualitásotokat. Olykor nem kárhoztatlak miatta, de most már eljött annak az ideje, hogy elvigyetelek magatokkal ezt is a munkába. Autózzatok egyet vele. Beszéljetelek hozzá hangosan - vagy ami még jobb, ne beszéljetelek, hanem csak érezzetelek.

Ha szeretnételek az elméleti megfogalmazást, a szónoklatot, arról a részetelekről van szó, amely után mindig is vágyódtetelek. Te vagy, akinek a szeretetelekre mindig vágytál, de nem tudótt szeretni téged, mert nem akartad. Nem álltál rá készen. Nem szeretted magadatek eléggé ahhoz, hogy megengedd, hogy egy olyan értékes dolog, mint amilyen a Te valódi Éned, bejöhessen hozzád. Távol tartóttad, várva, hogy majd jobb leszel, hogy majd felül kerekedsz a karmádon, hogy majd tökéletesítetelek magadatek, vártál arra, hogy majd megtanulod, hogyan is kell tisztességesen meditálni, vagy imádkozni. Eme részetelek mindig is szeretetelek volna megérkeezni, és most már meg is teheti.

Elengedetelek a tegnapokatek. Ami nem azt jelentetelek, hogy feladótelek az identitásótelek. Az identitásótelek te vagy. Az identitásótelek a Vagyok, Aki vagyok. Ez az identitás. Mi másra van még szükséged a Vagyok-on túl? Semmire. Tényleg semmire.

Elpusztítati a szélalmokat

Következő témánk. Rendben, akkor mi is történtelek ebben az egész játéktekban? Erre gyakran visszautalok - látótelek, ahogy szélmalomharcoetelek vívtótelek. Don Quijotételek. Látjátótelek, Don Quijote elhagyta a valóságótelek, amely az ő korlátáitek jelentetelek. Többetelek akart, biztosra vette, hogy van még valami ezen túl, teljesen az örületekbe kergetetelek magát azzal, hogy a szabványok közé szorította magát. Szóval kilépettelek. Ám, amikor kilépettelek a saját normáitekiből, megteremtetetelek magának egy olyan elképesztó káprázatótelek, hogy minden harcban áll ő vele. A fák, a szél - ezek voltak a démonok. A szélalmok - az óriások, a harcosok. Az éjszaka is démon volt, a csillagok kémkedetelek utána - az egyéb dimenziók szemekéntelek. Szóval ő gyakran harcolt a szélalmokkal.

Majd, akik körbe vettétek őtelek azt mondtátelek: „Ez megbolondult, ugye?” Valójában egyáltalán nem.

Egyáltalán nem. Ő azért küzdött, mert mindig is küzdött, mindig is szembeszállt valamivel, akkor is, ha az csak egy szélmalom volt, akkor is, ha az nem támadt rá vissza. És ti kedves Shaumbra, ti is szembementetek jó néhány szélmalommal, szembeszálltatok olyan dolgokkal, amelyekkel már nem kellett volna csatáznotok, részt vettetek olyan küzdelmekben, amelyek már nem kívánták a küzdést.

Nos, Don Quijote végül feladta a szélmalomharcot, visszatért a normáihoz, visszatért a régi valóságába. Ti viszont ezt nem tehetitek meg. Úgy mondhatnám, hogy nem is akarjátok ezt. Megpróbáltátok, de nagyon nehéz.

Tehát ez benne hagy benneteket a helyzetben - egy különleges, nagyon érdekes helyzetben -, amelyben így szóltok: „*Nos itt állok a normákon kívül. Kiterjedtem. Most mit tegyek?*” Nos, először is, adj magadnak hálát azért, hogy ki tudtál ugrani a dobozból. Amikor kiugrottál, akkor még dült benned a kardoskodás, még küzdöttél a démonokkal és csatároztl szinte mindennel.

Most eljött annak az ideje, hogy felismerd, hogy ez csupán egy szélmalom. Csak a levegő mozgatja és a sötétséget csak az okozza, hogy éjjel lemegy a nap és a csillagok az égen csupán arra emlékeztetnek, hogy honnan jöttél és nem arra, hogy hová mész. Itt az idő, hogy letegyétek a kardot és befejezzétek a szélmalomharcot a démonokkal. Azok igazán nem démonok. Hanem csupán egy illúzió. Egy szokás. Megszoktátok, hogy kiléptek abba térbe és küzdötök, védekeztek, védelmeztek. Ez egy Régi Energiás dinamika, amellyel bizonyos értelemben elfoglalod magad. A szélmalomharc tényleg jó hosszú időre lefoglal benneteket és ha a szélmalomot bevettétek, találtok majd egy másik szélmalomot. Ha nem szélmalomot, nos akkor egy hegyet, ha nem egy hegyet, akkor egy folyót.

Hagyjatok fel a szélmalomharcot, a mai nappal. Rendben? Nincs semmi, amivel csatáznotok kellene. Felismered, hogy mivel is küzdöttél valójában?

SHAUMBRA: Önmagammal?

ADAMUS: Ah! Ajándékot mindenkinek! (taps) Önmagaddal. Pontosan. Önmagaddal. Nagyon sokszor kivetíted magadat más dolgokba, más emberekbe, de valójában önmagadról van szó. De ez már egy kissé régi, nem? Egy kissé fárasztó már.

Szóval, használjuk ki a tudatosságnak ezt a pillanatát, amikor is annyi minden történik egyszerre - azt hiszitek, hogy csak néztek engem, de valójában annyi minden egyéb történik most - ragadjuk meg ezt a lehetőséget, ha ezt választjátok, hozzátok meg azt a tudatos döntést, hogy véget vettek a szélmalomharcoknak, hogy befejezitek a csatát. Ám, mielőtt ezt megtennétek, hadd tegyek hozzá egy figyelmeztetést: Hajlamosak lehettek - egy régi energiás készletnek engedelmessé - ezt kérdezni: „*Nos, akkor mit fogok tenni?*” előadhatod, hogy elfoglalt vagy, harcolsz a szélmalomokkal. Nagyon elfoglalt vagy, mert épp a világ megváltoztatásán dolgozol. Nem érsz rá, mert épp az új spirituális dinamikát teremtetted meg a Föld számára, ezért te neked kell lenned az Új Energiás Jedinek. (nevetés)

Mi történik, amikor ezt elengeded, Aandrah? Kérem a mikrofont és kérek egy virágot is. Mi történik, amikor ezt feladod?

AANDRAH: Ah, eláll a lélegzetem! Elkezdesz nevetni, játszani, ünnepelni...

ADAMUS: Még egyetlen egy szót.

AANDRAH: ...lélegezni és igazán élni.

ADAMUS: Élni. Élni - ez volt a szó, amire gondoltam. (taps) Elkezdesz valóban élni. (átadja neki a virágot) Azt hiszem, először is ezeket vetted, szóval... (nevetés) Látod, amit kiadsz, az vissza is jön.

Igen, elkezdesz *élni*. Egy részed képtelen elképzelni az életet az igazság bajnokának küzdelme nélkül. Egy másik részetek nem tudja elképzelni az életet valamilyen cél nélkül, de azt mondom nektek - és majd a vállamra borulsz sírva és később így szólsz : „*Miért nem mondtad ezt nekünk hamarabb?*” A vállamon fogsz sírni és így szólsz: „*Amikor elengedtem, amikor felhagytam a*

szélmalomharcokkal és minden mást is elengedtem, felismertem, hogy milyen is élni. Felismertem, hogy korábban annyira korlátolt voltam, most pedig szavakkal kifejezhetetlen amit élek. Minden szón túlmutat.”

Nos, hogy folytassuk a szélmalomharcot és a szörnyekkel, amelyekkel kergetőztetek, kedves Shaumbra, tudnotok kell, hogy ez a küzdés, a vadászat, a cél és az ok teljes illúziója, amelyet teremtettetek egyben korlátokat is teremtett. Így most ezeket mind elengedjük. A küzdelmet... a küzdelmet. Elengeded most.

Nos, a világ pedig világ marad és továbbra is lökdösni fog téged, rendben? Ám, amikor lökdös, nem szükséges, hogy azt is érezd, hogy lök rajtad. Nem kell ellenállj neki. Nem kell visszaütnöd. Nincs *semmi*, aminek vissza kellene adnod az ütést. Belélegzed és felismered, hogy semmit nem tud tőled elvenni. Felismered, hogy nem tud csalódást okozni neked. Az biztos, hogy nem veheti el a lelkedet. És többé nem tehet a rabszolgájává.

Egy kicsit beszéltem egy múltkori találkozásunk alkalmával a hajón, a szolgaságról. Tettem egy kijelentést a jelenlévő Shaumbráknak, amely azt hiszem egy kissé feldühített párat közülük, és pontosan ez is volt a céloim. Azt mondtam, hogy csak egy Mester - *csak egy Mester* - képes az igazi szolgálatra. Mindenki más szolgál csupán. Mindenki más csak szolgál.

Nos, kedves Shaumbra, működött bennetek ez a szolga mentalitás - engedtetek, hogy mások a szolgájukká tegyenek benneteket, vagy ti saját magatokat - és hogyan tudnál szolgálatot végezni, amikor te magad szolgál vagy? Nem teheted. Mert szolgál vagy. Amikor e fölé emelkedsz, amikor elérkezel arra a pontra, ahol most vagyunk, elengeded mindezt. Tudatára ébredsz annak, hogy te vagy a Mester. Nem törekszel rá, hanem *az vagy*. Tudatában vagy ahelyett, hogy keresnéd, kutatnád. Ekkor valóban tehetsz szolgálatot. Ekkor beszélhetünk arról, hogy megváltoztatjuk a Föld tudatosságát. Minden egyéb csak Régi Energia.

LINDA: Nem számít, de már 4óra 45 van.

ADAMUS: Tudom, nagyon élvezem most. Ám, ha valaki fel akar állni és el akar menni, csak tegye azt.

LINDA: Néhányan megtették.

ADAMUS: Tudom, a maradékot pedig kiűzöm a teremből. Nos, kedves Shuambra, a következő, amit újra fogalmazunk.

A Tudatosság teste

Beszéltetek azokról az elemekről, amelyekkel beazonosítottátok magatokat: (Adamus ír) szellem, elme - szebb a kézírásom? - és test. Test, elme, szellem - oly sokan szeretik ezekkel meghatározni magukat. Nos ezt töröljük most ki. Ahelyett, hogy így ezeken a különálló komponenseken keresztül látnátok magatokat, amelyek alapvetően elkülönítették magukat a többitől, most eljött annak az ideje, hogy túl lépjünk ezen.

Vegyünk egy mély lélegzetet.

Itt az ideje annak, hogy önmagatok tudatára ébredjete, úgy, mint a Tudatosság testére. Többé nem a test, elme, szellem, többé nem az emberi, isteni, többé nincs rossz vagy jó, vagy fényes vagy sötét, vagy fiú vagy lány. A Tudatosság Teste vagytok.

A test, amely egy járgány. Ez egy járgány - egy vitorlás jármű. (Adamus egy vitorlás hajót rajzol a „Tudatosság Teste” felirat alá) A test szuverenitás - a tiétek, a sajátotok. A Tudatosság teste vagytok. A tudatosság tudat. A tudatosság éberség. A Tudat Teste vagytok és eljött annak az ideje, hogy elkezdjétek ezt használni. Itt az idő, hogy éberetek legyetek.

Az elme - ha azt választod - beleolvad a Tudatosság Testébe. A testi biológiátok beleolvad a Tudatosságotok Testébe. A szellemetek, amit egykor oly távol tartottatok a többi részektől, a szellemetek beleolvad a Tudatosságotok Testébe. Bizonyos értelemben mondhatnátok, hogy visszatértek oda, ahonnan jöttök, oda ahonnan elindultatok, de ez nem teljesen igaz. Nem mentek vissza. Most fejlődtek, kiterjedtek, visszatértek némely központi részetekhez - a tudatotokhoz -, ám immár óriásira kiterjedvén.

A Tudatosság Testeként nem szükséges, hogy bármi másnak lásd magad, mint önmagad, a lelked, a szuverenitásod, a Te Tudatosságod Testének. A Test nem szükségszerűen fizikai, a test lehet nagyon nem fizikai is, nagyon sok dimenziós. A Tudatosság Teste.

Szóval többé ne használjuk ezeket a szavakat - ne határozzátok meg magatok a segítségükkel, úgy mint test, elme, szellem. Régen megfelelt. Kissé tudatosította bennetek azt, hogy nagyon sokdimenziósak vagytok, de most már a Tudatosság Teste vagytok.

Szóval a következő találkozonkig szeretném, ha igazán tudatára ébrednétek annak, hogy ez mit jelent, tudatára ébrednétek az összes komponenseknek, amelyek integrálódtak és többé nem különállók. Nem különülnek el.

Nagyon régen, az emberiség evolúciója során a túlélésről szólt minden. Arról, hogy képesek vagytok-e lejönni a Földre és fenntartani magatokat a biológiai szinten. Túlélni. Amikor ezt nagyjából megoldottátok, átléptek az evolúció következő lépcsőjére, amely a vallásokról szólt. Azért a vallás, mert szükségetek volt egy okra, amiért érdemes túlélni. Szóval megadtátok magatoknak a vallást. Sok istent adtatok magatoknak. Ám egyszerre annyira zavarossá vált az egész, hogy egy istenbe sűrítettétek össze őket. Ah, miközben egy Istenről beszéltek, továbbra is sok istenben hisztek ám.

Majd, amikor túlléptek a vallásos fázisotokon - ebben az életben, vagy más életekben -, amikor kissé belefáradtatok az egyházakba, beléptek a spirituális fázisotokba, a new age-be, a spirituális keresésbe, a metafizikába. Ezen keresztül túl tudtatok lépni azon az elképzelésen, miszerint van valahol egy isten, távol a messzeségben - egy elkülönült isten. Valahogy tudtátok, hogy ti vagytok ez az isten és hogy rendelkeztek egy szellemmel és egyéb dolgok is történnek, amiket csak spirituálisnak hívtatok. Ezt is fogalmazzuk újra. Fogalmazzuk újra Istent. Semmi egyebet ne tegyünk most, csak fogalmazzuk újra Istent.

Tudatosság. *Tudatosság.*

Nos, lépünk túl olyan szavakon is, mint a „vallás”, amely nyilvánvalóan nem illik rátok, a „spirituális”, a „New-age” avagy épp az „Új Energia”. A tudatosságról az éberségről van szó. Tudatos lények vagytok.

És mennyire szeretnétek tudatosak lenni? Ez, kedves Shaumbra, ez a kérdés. Mennyire tudatosak?

Erre így feleltek: „*Ó, nagyon!*” Ám, ha kiléptek, túlléptek a régi komfort zónátokból, a dolgok megváltoznak majd, ahogy ezt már tapasztaltátok. Ám a változás nem kell, hogy nehéz legyen. A változás nem szükségszerűen kimerítő. A változás lehet a legfelszabadítóbb dolog, ami valaha megesett veletek. Ne féljete a változástól. Ne tartsatok attól, hogy beléptek és felfedezitek a Tudatosságotok Testét.

(Lindának) Tudom, hogy csak pillanataim vannak már...

LINDA: Nem, nem...

ADAMUS: Nem, tudom. Van egy másik randevúm is. Szóval csak pillanataim vannak már hátra. (nevetés) Ennek semmi köze hozzád.

Arra foglak kérni, ha már itt tartunk, hogy tegyétek ezt meg: Nem terveztem, hogy beszéljek ma erről, de szeretném, ha megtennétek.

Kiterjeszteni a Tudatosságok Testét

Nos, itt vagytok, tudatosan itt vagytok, és kezdetek tudatára ébredni annak, hogy ó, mennyi minden történik még ezzel egy időben. Rendben. Kiküldhetitek az energiáitokat egyéb dolgokba. Szóval, rendben, kiküldhetitek az energiáitokat egy macskába vagy kutyába. Min keresztül?

SHAUMBRA: A tudaton keresztül.

ADAMUS: A Tudatosságok Teste együttműködik a Pakauwahtokkal.

Szóval, szeretnétek azt tenni, amit nagyon szeretek? Én szeretek belépni egy kutyába. Nem veszem át az uralmat a lelke fölött és nem próbálom meg irányítani a kutyát. Csak belemegyek és kidolgozok egy kis együttműködést a kutyával. Valami ilyen szöveggel: „*Bejövök és egy kis időre elfoglallak téged*” És a kutya vagy macska egy bizonyos szinten beleegyezik, vagy találok egy olyat, amelyik elfogadó. Ezáltal jelen lehetek a fizikai valóságban és tényleg belemérlhetek egy rövid időre. Ti is megtehetitek ugyanezt.

Ez nem azt jelenti, hogy átválasztok majd macskává vagy kutyává. Azt jelenti, hogy kiterjesztitek a Tudatosságok Testét egy másik Tudatosság Testébe. Ez azt jelenti, hogy érezheted magadat egy kutyában, aki épp a bolygó túloldalán van, vagy egy macskában, vagy bármi másban - tartsd magad távol az emberektől egyelőre - később majd belemegyünk ebbe is, de most csak projektáld magad egy madárba vagy valami hasonlóba.

Most majd megfigyelheted a kapcsolatodat a Pakauwahddal, amely folyton változik és meglátod, miként függ ez össze a külső energiákkal. Megfigyelheted, tudatára ébredhetsz annak, hogy mi történik most épp Norvégiában, egy adott városban, egy adott házban vagy közösségben, egy madáron keresztül. Kiterjesztetted a Tudatosságod Testét aztán ott is vagy. Tényleg ott vagy. Valóban ott vagy.

Nos, mivel sok időt töltöttetek azzal, hogy visszajussatok a testetekbe és lélegezzetek, megértsetek a Jelen pillanatot, ezért nem fogtok kiszállni. Nem fogjátok elhagyni a fizikai testeteket. Kiterjesztitek a Tudatosságok Testét most, együttműködve egy másik Tudatosság Testével.

Madarak, macskák, kutyák és egyéb állatok nem lélekkel rendelkező lények - egy pár kivétellel. Nem rendelkeznek egyéni lélekkel, tehát nem uralod az ő lelküket és nem is maradsz ott örökre. Egy kis idő után úgy is ki akarsz majd szállni belőlük. Én általában sohasem töltök három napnál többet egy állattal vagy emberrel egy fedél alatt (egy testben)

Nos, ez egy újabb feladat a következő hónapra - még egy pont van hátra, aztán be is fejezem. Szóval folytatni fogjuk, de a beszélgetést fogom lezárni.

A hívás

Nagyon fontos pontja a mai napnak - ebben foglaljuk össze az egészet - ha kérdezed: „*Miről beszélt ma Adamus?*” Van most egy hívás. Ez egyszer a belsőtökből jön. Nem kívülről. Nem Gábiel Arkangyal vagy Gabriela az, aki szólít. És a hívás már tart egy ideje.

Te teszed. A te... bárminek is nevezd. Én a Tudatosságod Testének fogom nevezni, mert már a „lélek” szót sem szeretem igazán. A ti tudatotok, a kiterjedt tudatotok, a tudatotok teljes potenciálja szólít benneteket. Ám nagyrészt nem voltatok tudatában. Sőt, valójában inkább zavaró volt, próbáltad lekapcsolni, mint amikor próbálsz becsukni az ablakot, mert egy hangos autó állt meg alatta. Így szóltok: „*Mi ez a zaj? Annyira irritáló!*” Pedig belülről jön és próbáltad kizárni. A hívás tőled szól Önmagadnak.

A hívás, fogalmazhatunk úgy, hogy : Tőled jön, aki szeretnél hazatérni hozzád, itt és most, nem ott

kint. A hívás az integrációra szólít, az egyesülésre, az életre.

A hívásnak nincs más célja, mint az újra egyesülés. Nem akarja, hogy bizonyos dolgokat megtegyél - ne gyere vissza hozzám azzal, hogy az a belső hang azt akarja, hogy pucéron sétálj végig az autópályán hajnali négykor. A hívás nem akar semmi mást, csak veled lenni, megosztani veled az élet tapasztalatait és belevinni egy adag szenvedélyt, amely már jó ideje le volt zárva.

A Tudatosság Teste, amely részekre darabolódott, ez szeretne ismét egyesülni és ezt rajtad keresztül teszi a Most pillanatában. Ebben a „nem-inkarnációban” - amelyben most létezel, ebben az identitásban, amely nem a tegnapé, hanem a ma Vagyok-jáé, vissza szeretne térni.

A tudatosságotokon keresztül, ahogy felnyíltok, meg fogjátok valóban érteni és érezni ezt a hívást. Próbált ez benneteket az álmaitokon keresztül hívni, kis piszkálódós hangokon keresztül hívni, kis testi fájdalmakon keresztül, kis érzelmi kényelmetlenségeken keresztül is. Próbálta megszerezni a figyelmedet, próbált téged a tudatodra ébreszteni. Hallgass rá. Belülről szól.

Nem feltétlenül szavakon keresztül fog hozzád szólni és nem mondja majd meg, mit tegyél. Ez az Én nem akarja megmondani, mit tégy, csak szeretne veled lenni. Nem akarja azt mondani: „*El kell vállalnod ezt a munkát, vagy légy ezzel a személlyel*”, hiszen ezzel teljesen ellentmondana annak, ami a tudatosság, az éberség és annak, aki vagy. Mégis hív téged. Itt van, szólít.

Nos, kedves Shaumbra, vegyetek egy mély lélegzetet és a következő találkozásonkig legyetek ennek tudatában. És nem biztos, hogy az lesz, amire gondolnátok. Nem feltétlenül olyan érzéssel jár majd, amit gondolnátok, de itt van.

A következő találkozásonkig, kedves Shaumbra, kérlek, ismerjétek fel, hogy a világ valójában csodálatos. Sok nehéz időszakon vagyunk túl, de nagyszerű hely ez. Amikor belenézel a többi ember szemébe - többé nem üzve a szélmalomharcot, többé nem gondolván arra, hogy bármit is meg kellene védened, vagy óvnod - már képes vagy nyíltan a szemükbe nézni - és ekkor felismered majd, milyen értékes hely ez a bolygó. És felismered majd azt is, hogy ami kaotikusnak látszik, egyáltalán nem az.

Valóban minden tökéletes minden teremtésben, különösen a tiédben.

És ezzel, kedves Shaumbra, Vagyok, Aki vagyok, a ti szolgálatotokban, Adamus.

Köszönöm.

Az eredeti amerikai Üzenetből magyar nyelvre fordította: Szénási Kata.

(Ha szeretnéd a fordításokat támogatni ezen a számlaszámon megteheted: Szénási Katalin GIRO: 10700244-10377703-53200008)

A Bíbor Páholy Adamusát Geoffrey Hoppe, más néven "Cauldre" közvetíti, aki a coloradoi Goldenben él. Bővebb információ: a [Crimson Circle weboldalán](#). A havi közvetítések térítés mentesen állnak a világ fénymunkásai és a Shaumbra rendelkezésére 1999 augusztusa óta, amikor Tóbiás azt mondta az emberiségnek, hogy a pusztulás potenciáljától tovább lépett az Új Energia felé.

A Bíbor Kör a humán angyalok globális hálózata, akik elsőként mennek át az Új Energiába. Azáltal hogy megtapasztalják az örömeit és a nehézségeit a Felemelkedési folyamatnak, segítik a többi embert az útjuk részleteinek megosztásával, óvva és kalauzolva őket. Több, mint kétszázötvenezer látogató jön el minden hónapban a Crimson Circle honlapra, hogy elolvassa a legújabb anyagokat, és megvitassák a saját tapasztalataikat.

A Bíbor Kör havonta gyűlik össze Denverben, Coloradoban, ahol Geoffrey Hoppe él. A mennyei Bíbor Páholyból érkező üzeneteket Geoffrey hol Tobiástól (1999-2009 júliusáig) , hol Adamus St.Germaintól vagy Adamustól, olykor Kuthumitól veszi át, és továbbítja az emberek felé. Tóbiás szerint, ők csupán leolvassák a mi energiáinkat, és visszatolmácsolják a saját információinkat a számunkra. Így láthatjuk emberként magunkat kívülről, miközben benne vagyunk a tapasztalásban. A "Shoud" a közvetítés szerves része, amelyben az emberek energiája közvetlenül árad át Geoffrey Hoppe-n keresztül.

A Bíbor Kör találkozóit nyitva állnak a nyilvánosság előtt. A Bíbor Kör a bőségére a nyitott szereteten keresztül tesz szert, és a Shaumbra ajándékaiból, szerte a világból. A Bíbor Kör legvégső célja az, hogy humán kalauzolóként és tanítóként szolgálják azokat, akik a belső spirituális ébredés ösvényén járnak. Ez nem evangelizáló misszió. Nem "örömhírhozás." Inkább, a benső fény fogja odavezetni az embereket a te ajtód elé, az együttérzésedért és törődésedért. Tudni fogod, mit tegyél és taníts abban a pillanatban, amikor a különleges és drágaságos ember, aki a Kardok Hídjához vezető utazásra akar épp behajózni, eljön hozzád. Amennyiben ezeket a sorokat olvasva, igaznak érzed e sorokat, kapcsolódást érzel hozzájuk, valóban Shaumbra vagy. Tanító és humán kalauzoló vagy. Engedd meg az isteniség magvának benned, hogy virágba borulhasson ebben a pillanatban, és mindörökké virágozhasson. Sosem vagy egyedül, az egész világon a család vesz körbe, és angyalok a körülötted lévő birodalmakban.

Kérlek, terjeszd szabadon ezt a szöveget nem kereskedelmi alapon, térítésmentesen. Kérlek csatold ezt az információt egészében, beleértve ezen lábjegyzetet is. Minden egyéb felhasználás jóváhagyandó Geoffrey Hoppe-val. Lásd a kontakt oldalt a www.crimsoncircle.com oldalon.

Magyar Fordítás: Szénási Kata www.azujenergia.hu